

(MR. SPEAKER.)

to the Senate of Karnataka University. As the number of candidates is equal to the number of places to be filled by election, the following members are declared elected and consequently there will be no election in this behalf:—

- 1 Sri A. S. Kambli
- 2 Sri B. T. Murnal
- 3 Sri K. F. Patil
- 4 Sri H. B. Shah.

BOARD OF INDUSTRIES

Election Results.

MR. SPEAKER.—Till the last hour fixed for the receipt of candidature applications, three members had signified their intention to stand for election to the Board of Industries. As the number of candidates is equal to the number of places to be filled by election, the following members are declared elected and consequently there will be no election in this behalf:—

- 1 Sri V. Masiyappa
- 2 Sri B. Vaikunta Baliga
- 3 Sri Virupakshappa.

OFFICIAL RESOLUTION.

Re: Strength of the Legislative Council.

SRI T. MARIAPPA (Finance Minister).—Sir, I beg to move...

SRI J. MOHAMED IMAM.—Sir, I rise on a point of order. The Secretary announced that the resolution would be moved by the Chief Minister on account of its standing in his name. I would like to know whether it is in order if some other Minister moves it.

MR. SPEAKER.—The Secretary was simply reading the agenda. In fact, I have received a request from the Chief Minister that, as he has got some work outside, his colleague, Sri T. Mariappa,

the Minister for Finance, might be allowed to move it.

SRI T. MARIAPPA.—Sir, I beg to move:

“Whereas the total number of seats in the Legislative Council of the State of Mysore as fixed by sub-section (3) of Section 36 of the States Reorganisation Act, 1956, is 52, which is one-fourth of the total number of 208 seats fixed for the Legislative Assembly of the State;

And whereas under clause (1) of Article 171 of the Constitution of India, the total number of members in the Legislative Council of a State shall not exceed one-third of the total number of members in the Legislative Assembly, and it is considered desirable that the number of members in the Legislative Council of the State of Mysore should, as nearly as may be, be one-third of the number of members of the State Legislative Assembly;

Now, therefore, this House recommends that the total number of members in the Mysore Legislative Council be fixed at 69.”

Sir, I think this resolution is very simple and non-controversial.

SRI J. MOHAMED IMAM.—But complicated.

SRI T. MARIAPPA.—Not in the least, unless the Hon'ble Member sees some complication in it which is not already there.

Under Article 171 of Constitution, it is laid down that the total number of members in the Legislative Council shall not exceed one-third of the total number of members in the Legislative Assembly, but under sub-section (3) of Section 36 of the States Reorganisation Act, the number is fixed at 52, which is one fourth of the total number of 208 seats now allotted to Mysore. The idea now is to increase the membership of the Legislative Council so that it can approximate as nearly as possible one-third of the total number of members of this House. It needs no extra arguments to convince the House about the

desirability of having an enlarged Upper House. U. P. has fallen in line with this and I think Bombay is also moving in this direction.

With these few words, I commend this resolution to the House for its acceptance.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved:

“Whereas the total number of seats in the Legislative Council of the State of Mysore as fixed by sub-section (3) of Section 36 of the States Reorganisation Act, 1956, is 52, which is one-fourth of the total number of 208 seats fixed for the Legislative Assembly of the State;

And whereas under clause (1) of Article 171 of the Constitution of India, the total number of members in the Legislative Council of a State shall not exceed one-third of the total number of members in the Legislative Assembly, and it is considered desirable that the number of members in the Legislative Council of the State of Mysore should, as nearly as may be, be one-third of the number of members of the State Legislative Assembly;

Now, therefore, this House recommends that the total number of members in the Mysore Legislative Council be fixed at 69.”

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು, ಅದರಿಂದಲೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಅದು ಬರಿಯ ಪ್ರೋಸ್ಟ್ರೇ ಆಫಿಸ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವು. ಅಕ್ಸಾತ್ರಾಗಿ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಎಂದು ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೀ ದೇಶಕ್ಕೇಯೇ ಈ ಸಭೆ ಎಂದು ಹೊರೆ, ಅದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈಗ ಇತ್ಯರ್ಥವಾದುವು ಬೇಡ, ಸ್ಟೇಟ್ ಫಿರ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ, ಅಥವಾ ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆ, ಎಂಬುದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅದು ಪ್ರೊಸ್ಟ್ರೇಡ್‌ಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಚಿಜರಿ ಬೆಂಚಿನವರೂ ಕೂಡ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ನಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತೇಕದ 99 ಭಾಗ ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೈಕಾತರಿವಾಗ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವಮಾನವೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ 52 ಸ್ಥಾನಗಳಿರುವುದನ್ನು 69 ಕ್ಕೇರಿನಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೇಳಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳಿದರೆ, ಡೆಪುಟಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಡೆಪುಟಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಏಕೆ ಹೊರಿಸಬೇಕು? ಖೋತಾ ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲಾರರು ಎಂದು ಆದೇಶ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಈಗಿರುವ ಹೊರೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೂಗು ದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವರ್ಷವರ್ಷ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೊರತು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಚುನಾವಣಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೊರಗಡೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರಚಾರ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದು ನೆರೆಯಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು; ಈ Upper House ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ—ಕಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಬಿಲ್ಲು—ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಸುಮಾಡುವುದು. ಆ ಮನೆಯವರು ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬಹುದು; ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಯಾವ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಪಾಸುಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ ನಾವು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ Upper House ನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ 69 ಜನರಿನಬೇಕೆಂದು ತಂತ್ರವೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ Upper House ನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri B. T. KEMPARAJ (Bangalore South—Scheduled Castes).—Sir, while supporting the resolution moved by the Hon'ble Finance Minister I want to say a few words. Just now one of the Hon'ble Members of the Opposition vehemently opposed this resolution.

(SRI B. T. KEMPARAJ.)

The question before us, is whether it is necessary to have an Upper House. This question cannot easily be answered even by the greatest thinkers of a democratic country. It is felt that an Upper House is necessary to check the Legislative Assembly whenever it passes any legislative measures in great haste. The Upper House can check the passage of such a hasty legislation and advise the Legislative Assembly properly. This resolution has not been moved to facilitate the Congress members as it was sought to be made out by the Hon'ble Member of the Opposition. This resolution has been moved keeping in view the interests of the country and the nation as a whole. If there is an Upper House it will be able to exercise a check on hasty legislation being passed by the Legislative Assembly. The Upper House generally consists of people who are literary personalities and who have served the country during their younger days. These persons will be in a position to give their best advice whenever hasty legislations are pushed through in the Lower House. For this purpose and also for the purpose of safeguarding the interests of democracy, the Upper House is necessary. Therefore, I feel that the argument advanced by the Hon'ble Member of the Opposition is not correct according to democratic principles.

*Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—Sir, I rise to oppose this resolution. My Hon'ble friend Sri Chikkalingaiah has already told the House that the Opposition opposed the very move for a bicameral legislature in the Mysore State, but, since the party in power had an overwhelming majority, they had their way and so we have an Upper House in the Mysore State. He has also said that one House would be enough for Mysore. I am one of those who believe that the Mysore State, as it is today, can have democratic ideals worked out by having a unicameral legislature. Whatever might be our reasons for opposing a bicameral legislature, we have today an Upper House the strength of which

is 52. So I am certainly opposed to the idea of increasing the strength of the Upper House. The proposed increase in the strength of the Upper House would cost the State about Rs. 1 lakh and the party in power will have an additional opportunity of nominating to the Council such of those who are displeased with the Executive of the party. The proposed increase in strength would serve only that purpose and nothing else. We know that elections are fast approaching and so the party in power wants to satisfy as many of its workers as possible. This increase in the strength of the Upper House would enable the party in power to elect some more members to the Upper House. Beyond that no useful purpose will be served by this increase.

Suppose, we do not increase the strength of the Upper House. What is going to be the harm? The provision in the Constitution is for the maximum strength of the Upper House. It says that the strength of the Council shall not exceed one-third of the strength of the Lower House, but that does not mean that we should raise the strength of the Upper House to that level. Nothing would be lost by retaining the strength of the Council at 52. That is why I believe that this resolution has been moved with only one object and that object is to favour the members of the ruling party. Therefore, I oppose this resolution.

Sri B. V. NARAYANA REDDY (Bagepalli-Gudibanda).—Sir, I had an opportunity to move a resolution in the last Assembly to abolish the Upper House altogether. Of course, that resolution was thrown out as usual. You know, Sir, that a similar resolution for the abolition of the Upper House moved by the Treasury Benches in Bombay was approved by the Lower House of that State. I do not know what object can be achieved by having an Upper House. When I moved my resolution last time I had the opportunity of using strong words, which were, of course, struck off from the proceedings and so I shall not repeat them here. I would only say that the Upper House is quite unnecessary as it

has proved to be a white elephant. This serves only as a back door for the ruling party to bring in Ministers like Sri C. Rajagopalachari, Sri K. C. Reddy or Sri Nijalingappa. Beyond that the Upper House does not serve any purpose. I can understand the existence of the Council of States, but our State is only just like a major District Board. Moreover, the powers of the State Legislatures are very limited. They cannot discuss any important matters like our foreign policy. We are only given a few crores of rupees by the Centre in addition to our own income to be spent in the State. So, as pointed by my Hon'ble friend, Sri Srinivasa Iyengar, the only purpose of the Upper House would be to give seats in the Legislature to the displeased and the displaced persons of the ruling party. I would request the Government to think twice before committing such a folly. Let them plan for the total abolition of the Upper House instead of increasing its strength.

MR. SPEAKER.—The question of the abolition of the Upper House is not before the House. That question is different.

Sri B. V. NARAYANA REDDY.—Why all this? Why does the Government not come to its senses and see that this body is abolished? Instead of that, the Government wants to increase the membership of this body!

I oppose this motion, Sir.

Sri R. MUNISWAMIAH (Bangalore North—Scheduled Castes).—Sir, I am going to support this motion naturally. Under Section 171 of the Indian Constitution, the Upper House should have a number of members not less than one-third of the strength of the Lower House. According to the Reorganisation Act, only 52 is fixed. Here some friends said that the Upper House was not at all necessary. But in my humble opinion. Sir, we should have an Upper House because we have to deal with very important matters that relate to so many aspects of the life of the people of the State. Only we, here, numbering 208 may not be, sometimes, able to solve all the problems

that arise from the various legislative enactments and other important matters. If these decisions are carried over to the Upper House, they also give some thought to the problems and they can also offer solutions in their own way and that may be very useful to the citizens of the State.

While supporting this motion, I have to speak something about the representation of Harijans also, Sir. Perhaps my friends on the Opposition side will also be pleased at that. According to this resolution, the membership of the Upper House is fixed at 69. Here I, as a Harijan, claim that the seats up to 15 should be reserved in the Upper House according to a certain formula. When the election campaign was evolved some time back, only in the Lower House, members from the Scheduled Castes are drawn to the reserved seats and it was not possible for any Harijan to come into this House standing for general seats. Here also, Sir, in the old Mysore State when there were forty members in the Upper House only two Harijans were taken; afterwards, it was reduced to one. If such a reservation is not made here, I am afraid that the interest of the community may not be safeguarded as much as it should be.

Therefore, Sir, in commending this resolution, I earnestly request the Government to fix a reservation to the Harijans.

*ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಲೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿರೋಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಾನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 52ರಿಂದ 69ಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ 17 ಜನರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ರೈತರ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಾಗೋಡು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಾರ್ಥಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವೇ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಾಭವೇ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ನಮಗೆ ತೋರಿದರೆ ಆಗ ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈಗಿರುವುದ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.)

ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣ ಸದ್ವಿನ್ಯಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವ, ದುರ್ವಿನಯೋಗವಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತರದೆ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ 52 ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಮೇಲ್ಮನೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇ, ಒಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಮೇಲ್ಮನೆಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮೇಲ್ಮನೆಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ 5 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಮನೆಯವರು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಅನುಮೋದನೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದೆ ಅನುಮೋದನೆಯಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಮನೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಭೂಷಣವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲ್ಮನೆ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಈ ಸಭೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೆಲಸಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರ ತಮಗಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಟಿಕೆಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವರು ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ಮೇಲ್ಮನೆಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

Sri T. MARIAPPA.—I don't believe even a word of it.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಅವರು ತಮಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂಥವುಗಳಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯು revising body, ಯಜಮಾನರಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಾವೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಂತಹದು. ಮೇಲ್ಮನೆಯು

ಬೇರೆಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ House of Lords ಮತ್ತು House of Commons ಎರಡೂ ಇವೆ. ಅದರ ರಚನೆಯೇ ಬೇರೆ, ಅದರ Constitution ಬೇರೆ. ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಬೇರೆ. House of Lordsನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿರಿಯರು, ಪ್ರಾಜ್ಞರು, ಅನುಭವಿಗಳು, ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ನುರಿತು ಅರಿತವರನ್ನು ಮೇಲ್ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಜ್ಞೆಯವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಅನುಭವಿಗಳು. ಅಂಥವರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥವರಿಗೆ Lords ಎಂದು ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಂಥವರ ಅನುಭವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇವೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ status ಇದೆ.

1-30 P.M.

ನಮಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಯಜಮಾನರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಗರೇ ಇರುವುದು. ಅವರು ಅನುಭವಿಗಳಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಂದಿರುವವರು. ಹಾಸ್ ಆಫ್ ರಾರ್ಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಪಾರ್ಟಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಇದ್ದರೂ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಳಮನೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ, ಮೇಲ್ಮನೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆ. ಎರಡು ಸಭೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಅವರಿಗೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೈರು ಕಾಜರಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಗೈರು ಕಾಜರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಳಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದ ಬರಗಳೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಖರ್ಚು. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ರೆಕಾರ್ಡಿನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಅದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಒಂದು ನೂಪರ್‌ಫ್ಯೂಯಿಸ್‌ಬಾದಿ, ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹೊಳೆದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರಹದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದಾಗಿ, conviction ಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯೋಣ.

ಅಲ್ಲರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ಅಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಆಫ್ ಲೋಕರ್ ಬಾರ್ಡೀಸ್ ಎಂದೇನಿದೆಯೋ ಇದೂ ಕೂಡ ಪಾರ್ಟಿ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಅವರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಪರಮೆಲ್ಲದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪಾರ್ಟಿ ಪರಮೆಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, I can understand because each would act as a check on the other. ಎಲ್ಲರೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾರ್ಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಆದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಥಾಸ್ತು ಎನ್ನು ಬೇಕು. ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಭೆ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು. More than that, it would be waste of time. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇದು ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಇದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊಳೆದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ 52 ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೇರಿಸಿ 69 ಮಾಡಿ, I have no objection. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡೋಣ, ಬಡ್ಡಿಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೇ ಅಲ್ಲ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದು, ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬರಿಯ ಒಂದು ಭೂಷಣವಾದ ಸಭೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಾವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಉತ್ಕಟವಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ 52 ಜನ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ. ಅರವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಖಂಡಿತ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ 52 ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಆಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದೇ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದೇ ತರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತರಬಹುದು. Whether there is any need for the existence and continuance of the Upper House ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ಈ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅದರಿಂದ ಒಂದು ತರಹ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ 17 ಸೀಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, we will give you one seat ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ಇದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆ ಅನುಮಾನ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗಲಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಒಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸೋಣ. ದೇಶಕ್ಕೆ

ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ, ಕ್ಷೇಮಕರವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ. Now where is the mortal hurry to push this through? ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ 1957ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವರು ಈ ರೀತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಈಗ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಇದನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮಗೆ ಅವಮಂತ್ರಾದೆ ಆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ವರೆಗೂ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ 52 ಜನರೇ ಸಾಕು. ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I think the increase in the strength of the Upper House would take effect after the general election.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The new Assembly will decide whether there is any need for it or not.

*ಶ್ರೀ ಶರಣಗೌಡ (ಅಂದೋಲಾ-ಜೇವರಗಿ).—ನಾನು ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಸಮಾಜವಾದ ರಚನೆಯ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಹಣ ಕಡಮೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ವಿನಾಕಾರಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಎಂದರೆ, ನನಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸಮಾಜವಾದ ರಚನೆಗೇಯೇ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕಡಮೆ ಬಿಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಅಥವಾ ಇಂಥ ಒಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂಥ ಮನೂಬೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜನ ಅಥವಾ ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ ಯಾದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ವಿನಾಕಾರಣ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಿರುವ 52 ಸೀಟುಗಳೂ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ? ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಹಾರ್ಡ್‌ಕವಂದೆನೆ ಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇನ್ನೂ 17 ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ 1-2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹಾಕುವುದಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾಗಲಿ ಮತ್ತಿತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವಂಥ ಮನೂಬೆ ಇದು ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಶರಣಗೌಡ)

ಒಂದು ಮಾತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಆಗುವ ಮುಂಚೆ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮನೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯಪ್ರಮುಖರ ಸ್ಥಾನ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಕೂಡ ವೆಚ್ಚ ಕಡಮೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಈ ದಿವಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೀಲರ್ಗನೇ ಸೇರಿದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೊನ್ನೆ ಅಂಧ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ರೈಲ್ವೆಗಳು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅಲ್ಲೂ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇರ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ತಂದು ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ (progressive outlook) ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ, ಬೇರೆಯವರು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೂ ಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಾ ಕಾರಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ ಅಲ್ಲ. ಯು. ಪಿ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮನೂಬೆ ಬಂದಿದೆ; ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಸದಸ್ಯರಿರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿ ತಂದಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಬೇರೆ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಈ ದಿನ ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ, ಖಾಸಗಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಉಳಿದ ಪಕ್ಷಗಳವರೇ ಆಗಲಿ ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿಗೆ ವಿರೋಧ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇದು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೇನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೋ ಅದು ನಿಜವಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕದವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಪಕ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಮೇಲುಮನೆ, ಕೆಳಗಿನ ಮನೆ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಅನುಕೂಲ ನಯೇನೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತೆರಳೇನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು, ಪದವೀಧರರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮೊದಲಾದವರ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನೂ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ನಾವು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲ್ಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಈ ರೀತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ ಎಂದು. ವಿನಾಕಾರಣ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇರುವಾಗ ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೋತಾ ಇರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೆ ಈ ರೀತಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ವರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಈ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the resolution moved by the Hon'ble Minister for Finance, Sri T. Mariappa. My learned friend opposite says that my support is inevitable. He is absolutely wrong in the matter. The main question before the House is . . . Sri M. CHIKKALINGIAH.—On a point of information, Sir.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is not yielding; what can I do?

Sri S. D. KOTHAWALE.—I shall enlighten my Hon'ble friend on the point he was striving to bring to my notice. The utility of an Upper House in the Legislature is a matter of great controversy. This controversy is not of recent origin. This controversy has been there for the last century or so. And there are trends in America for having only one House; there are other friends on the other side for bicameral legislature. But, apart from that, the question before us is whether we should have an Upper House or not. This should not engage the attention of this House at present. The only question before the House is, whether the membership of the Council should be only 52 or it should be raised from 52 to 69. That is a simple question. But, since a point is raised and some arguments are advanced by some Hon'ble Members, who have spoken before me, as to the utility of the Upper House. I may bring to the

notice of the Hon'ble Members a few points which should be borne in mind while considering the utility of the Upper House.

Now, the Constitution of India has laid down certain principles for the composition of a Council or an Upper House. A definite proportion of the membership of the Upper House is to be taken from the Local Authorities. We know that the local authorities are the backbone of our democracy and it is necessary for the purpose of encouraging the local authorities institutions that they should have a good representation in the Legislature of the State and in the Legislature of the Country. Therefore in order to give an effective voice to the Local Authorities, it is necessary that the persons directly elected by the local authorities should be on the legislature, and it is not possible to get these persons elected to the popular House, that is, the Legislative Assembly. Therefore a provision has to be made for giving an effective representation to the local authorities and we cannot think of a better idea than to have an Upper House.

Secondly, Sir, there are certain interests *viz.*, the artistes, manipulators, social workers, scientists and these interests also should be represented on the Legislature if these are not effectively represented in the Legislature. Of course, no much argument is necessary for us to know our shortcomings. The point is : the scientists and artistes are essentially peace-loving people and they may not like to go in for election. It is very difficult for a person belonging to these groups to contest elections. Therefore, if we desire the services of persons like scientists, literatures and others connected with co-operative movement and similar other movements, it should be our endeavour to make it possible for them to come in the Legislature and give the benefit of their advice for the advancement of the State in particular, and the country in general.

There are many reasons which can be adduced in support of having an Upper House. I quite realise that there may

be certain arguments against an Upper House. My learned friend wanted to know whether there was a resolution moved in the legislature of the old Bombay State. It is a fact that a resolution was moved and I moved it. It was accepted by the Bombay Legislature. Having accepted that resolution, when the new Bombay State was formed, the members of the new Bombay Legislative Assembly wanted to have a Council. They wanted it in spite of the fact that the old Bombay Legislative Assembly had voted against it. From this it seems that it is a matter for every State to consider whether it wants an Upper House or not. In the old Mysore State also there was a Council and it was in existence for a number of years. I do not know whether the Hon'ble the Leader of the Opposition who has been a member of this legislature for a long time ever raised his voice against the existence of the Legislative Council in the old Mysore State.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The powers and composition were quite different.

Sri S. D. KOTHAWALE.—Even then, it was open to the Legislative Assembly of the old Mysore State to pass a resolution similar to the one passed by the Bombay Legislative Assembly. It was not passed. I, therefore, do not understand why the Hon'ble the Leader of the Opposition is trying to seize this opportunity to ventilate his grievances against the Upper House. It has been the practice of the Opposition to oppose merely for the sake of opposition any measure that comes from the ruling party. Of course, such an opposition is not useful.

It is said that an attempt is being made by the Government to bring in this resolution at this psychological moment for the purpose of getting some advantage at the elections. Such a motive is always attributed in such circumstances. The Hon'ble the Leader of the Opposition said that the question could be considered after the elections. May I tell him that the Council will be constituted immediately after the elections are over and that the question of reconstituting it and

(SRI S. D. KOTHAWALE.)

changing the membership of the Council will come probably after five years? Then again, it will be election time. Thus, the argument advanced by the Hon'ble the Leader of the Opposition will ever be there and there will be no opportunity to consider the question of increasing or decreasing the membership of the Council. Therefore, in my view, there is absolutely no force in the argument advanced by the Hon'ble the Leader of the Opposition and his colleagues on the other side.

The question is about raising the membership of the Council. It has been alleged by the members of the Opposition that the Congress Party being in the majority will send a large proportion of the members of the Assembly to the Council. The members of the Assembly are elected to the Council by the method of proportional representation. If the Opposition is also able to secure a good number of seats in this House in the general elections, they will also be able to send a number proportionate to their membership here. Therefore, there is no point in saying that the ruling party will have an advantage. That is an argument which it is not possible for me to understand. Whatever may be the party which secures the majority of seats in the general elections, it will have proportionate representation not only here but also in the local bodies. It cannot be helped. If the people of the State continue to repose their confidence in the Congress in the next elections and the elections that may come thereafter, then all I can say is that it is the absolute right of the people to elect their own people as their representatives. If, in spite of their opposition in and out of season to any proposal that comes from this side, they fail to get the confidence of the people, it is their misfortune and they must thank themselves for it. If they adopt a more constructive approach towards the solution of the various problems and difficulties that face the people, then they may think of reposing confidence in them.

Then, the question was raised as to the expenditure that the State would have to meet if the membership was raised. May I tell the Hon'ble House that democracy is really a costly form of Government? Of course, the expenditure is bound to be there. There was an occasion for the old Mysore Assembly to consider the question of raising the membership of the Legislative Assembly. This Hon'ble House knows that the membership of the Mysore Legislative Assembly as fixed in the original draft of the States Reorganisation Act was 182 and the old Mysore Legislative Assembly passed a resolution to the effect that the membership of the Mysore Legislative Assembly should be raised from 182 to 208. I am sure the Hon'ble Members of the Opposition were a party to that resolution. I do not know whether their sense of economy had deserted them while voting for that proposition. Now, they are opposing this resolution on the ground of economy. Our democracy is a representative democracy and for the purpose of having as much representation as possible, it is necessary to have smaller constituencies and to give as much representation to all interests as possible. When a representative democracy is to be practised, it is necessary that all interests should be effectively represented. Therefore, the idea of raising the present membership is to give better representation to the interests concerned and to make it possible for science, literature, co-operative movement and such other interests to get representation. There is no political motive behind it and there cannot be any political motive behind it. If they think that there is any political motive, it is open to them to capture the confidence of the people and get themselves elected to the Council. The question of economy and the question of expenditure should not come in the way of the passing of this resolution. It should be our concern to see that our representative institutions are as representative as possible and as effective as possible. Therefore, in order to advance the cause of democracy, I request this

House to lend its unstinted and unanimous support to the resolution moved by the Hon'ble Minister, Sri Mariappa.

2 P.M.

*Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chital-drug).—Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose the resolution that has been placed before this Assembly for its consideration. I was disappointed after hearing the speech of the Hon'ble Member, Sri Kothawale. I expected him to enlighten me on the necessity of continuing the existing Legislative Council and of increasing the number of members from 52 to 69. I would have lent my support to this resolution if Mysore had been an independent and sovereign State; but, today, it is not so. To-day we are working under a federal structure in which most of the powers are taken away by Parliament and only whatever remains is left to the Legislative Assemblies of the States. It is true that in the old Mysore State, before the inauguration of responsible Government there was a Legislative Council and there was also a Representative Assembly. The powers of the then Legislative Council were almost equal to the powers of the Legislative Assembly of to-day. The powers of the Representative Assembly of the then Mysore State were almost of a recommendatory nature. The members of the Representative Assembly could only ventilate their grievances and place their representations before the Assembly for the consideration of the Government, but the then Legislative Council had all the legislative powers. They could move cut motions and send in resolutions, which, if accepted, were binding on the Government. But, to-day, the Legislative Council is almost a powerless body. So, the analogy that the previous speaker quoted does not apply when we consider the present position. In the former Mysore, before the new State was formed, I was the first person to place a resolution before the Mysore Assembly for the abolition of the Council, but it was voted down, because the Congress was in a majority. Generally, when a Legislative Council is constituted for the first time, the

different parties in the Lower House will be represented in the Upper House according to the proportion of their strength in the Lower House. We know that under the Constitution every two years one-third of the members of the Legislative Council have to retire. If election is held for those seats from the Legislative Assembly, then more members from the ruling party will get elected to the Legislative Council. To-day, it may be the Congress party that will get a majority of the seats in the Legislative Council, but tomorrow it may be the Socialist party. After 1952 or 1967 it may be another party which may get a majority in both the Houses. It depends on the strength of the different political parties in the Legislative Assembly. When that is the position, whatever is passed by the Legislative Assembly at the instance of the ruling party, whichever party may be in power at the time, cannot be changed by the Legislative Council. The Council will not be in a position to change even a comma or put a dot anywhere to what has been done by the Assembly. If that is the case, how does the Legislative Council help in the proper functioning of democracy? On the other hand, I would say that the Legislative Council is a device for delaying progressive legislation. Whenever a progressive legislation is adopted by the Assembly, it will have to go before the Legislative Council before it can become law in the State. To that extent the Legislative Council is not a House which can help us, but it is a House which delays the passage of progressive legislation in the State. So, I say that the Legislative Council is not a boon, but a curse to the State.

Sir, the Hon'ble Member who preceded me was telling that the former Mysore Assembly should have passed a resolution for the abolition of the Council. He was proud to say that he was the person who was responsible for moving a resolution in the Bombay Legislative Assembly for the abolition of the Legislative Council in Bombay. From the speech of the Hon'ble Member, it looks now as though he has no conviction about these things. There he was eloquent when he pleaded for

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

the abolition of the Bombay Legislative Council; here also he appears to be eloquent when he says that the Legislative Council should be continued in the Mysore State.

* Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajapet).—I rise to a point of order, Sir. We are not discussing the abolition of the Upper House. The resolution before us is for increasing the strength of the Upper House, but my Hon'ble friend is discussing the abolition of the Upper House.

Mr. SPEAKER.—I find that the issue has been confused not only by the Hon'ble member who is speaking now, but also by a number of Hon'ble Members who spoke before him. They all mixed up the issue with the result that I am not now in a position to pull the Hon'ble Member who is now speaking saying that he is out of order. I suppose that he is now giving a reply to the Hon'ble Member who just preceded him. All the same, I would say that it is always better to avoid dilating too much on the point as to whether we should have an Upper House. That problem has already been solved by the House or not, for us.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—We are fundamentally opposed to the principle underlying this resolution. Members coming from Hyderabad and Karnatak know full well that there was no second chamber in Hyderabad. And members coming from the Bombay and Karnatak knew full well that if the old Bombay State had continued, the Legislative Council in Bombay would have been abolished.

Mr. SPEAKER.—It was a recommendatory resolution passed by Bombay. But the Parliament is the final authority. Parliament did not approve of the recommendation.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I do not know. My memory is short. I do not know whether that resolution was moved in the Parliament and whether the Parliament rejected it. If the Speaker says that the Parliament rejected, I stand corrected.

Mr. SPEAKER.—I am sorry I have been misunderstood by the Hon'ble

Member. What I said was that the Bombay Legislative Assembly passed the resolution. But the other States where the Upper House existed did not recommend similarly and the Parliament said that since the other State Assemblies did not recommend, this could not be accepted.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—That may be so. I know that the Parliament is the supreme authority on this question whether the Legislative Council should or should not be constituted. It requires the recommendation of the Legislative Assembly concerned. I know it. In the former Mysore State, the consensus of opinion was veering round to the view that the Legislative Council should be abolished. If you compare or if you recollect, what happened after the 1952 elections and how the ruling party resorted to installing persons in places of power, it becomes evident how the very fundamentals or the elementary principles of democracy were done away with. I do not want to quote the name of the State or the Governor or the name of the person who was so favoured.

Sir, coming to the point whether it is necessary to enlarge the present strength of the Legislative Council, under the States Reorganisation Act in Mysore we are entitled to have a Legislative Council consisting of 52 members. Now the resolution that is placed before us seeks to increase the number from 52 to 69. I was not at all convinced by the members who spoke in support of this resolution about the necessity for increasing the strength from 52 to 69. The representation that they want to give to all the interests can as well be given now and without any difficulty, even as it is constituted. The artisans, the literateurs can all be given representation in the Legislative Council. Sir, if you take the history of the nominations made to the Legislative Council, you will realise that the salient features underlying this principle are not given effect to and are not followed. On the other hand, they are butchered. Men belonging to the ruling party have been nominated. Active politicians who were defeated in the elections have been

nominated as members of the Legislative Council. Sir, there is a rule or at least a principle that no politician should be nominated to the Legislative Council under this clause. But on the other hand, more and more the members belonging to the ruling party who get defeated find a place in the Legislative Council. Is that the way how the salient features under the Constitution are to be put into effect or put into force? Sir, the Hon'ble Member who preceded me, spoke to the effect that there was no adequate representation to the local bodies in the Legislative Council. Sir, if he knows how the Legislative Council is constituted, he will find that local boards are represented in the Legislative Council and the representation that has been given to them is quite adequate. Sir, ours is a representative democracy, I agree. That is why we have agreed that the franchise should be adult franchise. When elections are to be held to the representative bodies or the Legislative Assembly or the Parliament, these are based on adult franchise. When that is the case, I do not understand why this symbolic representation should be increased to more than what is needed for the purpose. The University, the Registered Graduates, the Teachers—all these elements are properly represented under the law in the Legislative Council. What necessity is there, I really do not understand, to support a measure of this nature whereby the number is going to be increased from 52 to 69? The only purpose underlying this particular resolution is that the ruling party is finding it difficult to provide seats for all its candidates or the leading members of the party and whenever they find it difficult to provide seats, then they perhaps think that they may be given seats in the Legislative Council and that is exactly what they are doing today. Today, they have been promising whoever cannot get seats, that they will be provided places in the Legislative Council, so that they may not work against the leading party or against the candidate that may be set up in his place in a particular constituency. With that view, they

have brought this resolution before the Assembly. If that were so, it could have been done in a better way. I really cannot understand why this resolution which stood in the name of Sri Nijalingappa, but has been moved by Sri Mariappa has been brought. Sri Nijalingappa is a member of the Parliament and as a leading member of the Parliament; he could have brought an amendment to the concerned clause in the Parliament itself and got it passed.

MR. SPEAKER.—The question of enhancement requires the recommendation of this House. Parliament will not take up the question by itself.

SRI MULKA GOVINDA REDDY.—Sri Nijalingappa could have directed the ruling party in Mysore or advised the ruling parties in Mysore and the ruling parties in other States, because the Congress parties were in power in other States.

MR. SPEAKER.—I would prefer to mention for the information of the Hon'ble Members—certain Hon'ble Members including the Hon'ble Member who is just now speaking, may not have noticed this—I inform them that in the Seventh Amendment to the Constitution which was made at the time the Reorganisation of the States was taking place, the proportion of the Upper House was raised from one-fourth to one-third. That is why this amendment has been brought. Formerly, it was one-fourth. Now after the seventh Amendment to the Constitution, it has gone up to one-third.

SRI S. SRINIVASA IYENGAR.—But, Sir, as I suggested, it is only the ceiling limit. It is not said that it 'shall' be. It only provides for an upper ceiling.

MR. SPEAKER.—That is right. But whether the upper ceiling, should be availed or not it is for the House to decide.

SRI MULKA GOVINDA REDDY.—Mr. Speaker, Sir, there was ample time and opportunity for the ruling party to get this done before the new State was formed. What I am driving at is, at this late hour, when the selections of candidates for different constituencies are going on and when they found out

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

that they were not in a position to satisfy the leading members of their party, they have thought of a device whereby they can give 17 seats to 17 leading members. That is the motive behind this resolution.

"And whereas under clause (1) of Article 171 of the Constitution of India, the total number of members in the Legislative Council of a State shall not exceed one-third of the total number of members in the Legislative Assembly,....."

It is not stated that the total number of members in the Legislative Council shall not be less than one-third of the total number of members of the Legislative Assembly. If that was the wording, we would have no voice to oppose. But here it is only an enabling clause whereby the number shall not exceed one-third of the total number of members in the Assembly. Why should the Government make use of this enabling clause to increase the number from 52 to 69? While we are fundamentally opposed to the very existence or continuance of the Legislative Council which is more ornamental and more expensive than it is useful we are doubly opposed to increase the number from 52 to 69 because under the Constitution it is possible to give adequate representation to all interests. We know that that representation given to the interests concerned, many a time, is not a representation at all. As I said before, many a time defeated candidates are brought back into the Council through this back door. I therefore vehemently oppose this Resolution.

*SRI C. M. POONACHA (Minister for Industries).—I want to make one point clear. I would like to know whether an Hon'ble Member of this House could make any reference to the Governor of a neighbouring State and if there is any unhappy reference to the Governor of a neighbouring State whether such portion should not be expunged from the proceedings.

MR. SPEAKER.—I am asking the Hon'ble Member Sri Mulka Govinda Reddy to come to my Chamber for

discussing with him about the portion referring to the Governor. I will then take such steps as seem to be best under the circumstances.

[SRI N. O. SAMAJI rose and began to speak in Marathi]

SRI M. LINGANNA.—I want to suggest that the Hon'ble Member may be requested to speak in English or Kannada because most of us are not in a position to understand Marathi in which he is delivering his speech.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾಜಿ ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಮರಾಠಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದೆಂದರೆ ಅವರು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ದಳವಿಯವರು ಅವರ ವಿತ್ತರು. ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶಾಂತ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಅವರ ಮರಾಠಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

SRI B. K. DALVI (Belgaum Urban).—May I request the Hon'ble Member to try to learn Marathi?

MR. SPEAKER.—I request every Hon'ble Member to learn Marathi if he can; it is a beautiful language.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೊಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಕನ್ನಡ ಬಹಳ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆ. ಜಾಗೃತ ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಬಂದು ಹತ್ತು ದಿವಸ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕೊಡಿ, ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಅವರು ಹೇಳುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನನಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಾದರೂ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ತಿಳಿಯಲಿ, ತಿಳಿಯಲಿ; ಕೇಳುವುದು ಈ ಸಭೆಯ ನಿಯಮ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಮುಂಬಯಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಂಟಿತ್ತು. ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಸಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).—ಇಂದು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಪ್ರಕಾರ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ತಂಬೂರಿ ಕೂಡ ತ್ರೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಕೇಳುವುದು ಬಹಳ irrelevant. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

[SRI N. O. SAMAJI (Belgaum Rural) (Summary in English of his speech in Marathi).—MR. SPEAKER, Sir. The total number of members in the Mysore

Legislative Council is 52 at present. By this resolution it is proposed to increase this number to 69. I think it is not necessary to increase this number. All Bills are passed in the Assembly by the representatives of the people. And the same bill is taken into consideration in the Upper House. After the Bills are passed in the Assembly, they will be taken up in the Council for consideration and the same Bills are passed. In my opinion, it is not necessary to increase the number of members of the Council from 52 to 69. For this proposed increase, I think, the reason is different. In the last general elections, Congress secured 44 per cent of votes and the opposition, 56 per cent. As the Congress is afraid of the coming general election, they have found out a way to get more seats for the Congress. In fact, no benefit accrues to the country by increasing the number. Please see how many members are there in this Assembly.]

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may continue his speech when the House reassembles. Now the House will rise for lunch and meet again at

3 P.M.

The House adjourned at Thirty Minutes past Two of the Clock and reassembled at Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

[Shri N. O. SAMAJI.—I would like to express my views on this resolution. Hon'ble Member Shri Kothawale said that we opposed any motion for the sake of opposition only.]

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—On a point of order, Sir. While the resolution should have been moved by Sri S. Nijalingappa, Sri T. Mariappa moved the resolution. He is absent. Again, Sri Poonacha was here for some time and now he is also absent. Now Sri Veeranna Gowdh is present. I do not know how we can tolerate if the Hon'ble Minister who has moved the resolution is absent from the House.

Mr. SPEAKER.—There is not much either to tolerate or not tolerate. The point is, as far as possible the mover of the motion should be present in the House. But I do not know why the Hon'ble the Finance Minister is not present. Anyway, it may be noted that as far as possible the mover of the motion should try to be present in the House. If there is any work for him, some other Ministers may deputise on his behalf. Sri Veeranna Gowdh is present on his behalf and may be taken as deputising.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is presumed that when the mover of the resolution withdraws from the House, he has withdrawn his resolution.

Mr. SPEAKER.—It is not so. He has not withdrawn from the House; he is simply absent from the House. Withdrawing is different from being absent from the House. He may just now come.

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—The difficulty is this, Sir. When both the Houses meet simultaneously, some of the Ministers should be present there. The Chairman of the Legislative Council sent a slip requesting Sri Mariappa to meet him. Therefore, he has asked me to be present in this House. He will be coming presently. Anyhow the resolution has been moved on behalf of the Government and some representative of the Government is present here.

Mr. SPEAKER.—The position seems to be perfectly all right because after all when the Chairman of the other House sends for some Minister, naturally he has to go at the same time requesting some of his colleagues to be present in the House. Of course, I told the Hon'ble Member that the mover of the motion should be present in the House and in case of emergency, he instruct his colleagues to be present so can that his colleagues will attend to the debate.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—At least he should have taken the permission of the Speaker.

Mr. SPEAKER.—Permission of the Speaker has to be obtained if any Minister absents himself from the

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)
House. In the present case, the Minister has been called suddenly and he has gone there.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It happened like this, Sir. Soon after we rose for lunch, the Chairman of the Legislative Council sent a note to see him and you were not here to take permission.

Mr. SPEAKER.—I am not taking any objection in this particular case.

*Sri N. O. SAMAJI.—The fact is, the Opposition represents correctly the people. But that is not the case with the Congress Party. The Congress Party members are just like a tonga-horse which looks in one direction only. They have got party restrictions and they cannot express themselves honestly against the party decisions. Sometimes they are convinced that their actions are against the wishes of the people and yet they cannot openly express it. They are instructed by their party leaders to speak in a particular way. That is why they are not correctly reflecting the views of the people here. I may say that they are deceiving the people.

For the increase of 17 members in the Council, there will be an expenditure of Rs. 30,600 including D.A. and T.A. It will come to Rs. 40,000 approximately. In view of the financial position of this State, it is not advisable to incur this additional expenditure. Very keen interest is being taken by all the members in the question of pay scales and allowances of the Mysore Government servants. The Government servants get a meagre salary here. A school teacher gets Rs. 25 only per month. How is it possible for him to maintain his family with this low salary? Instead of incurring unnecessary expenditure on the pay and allowances of the additional Council Members I suggest that the same amount should be spent for purpose of payment of increased salaries to Government servants. Many congress members have not obtained tickets for the next general election, which was decided in the recent K.P.C.C. meeting. It seems that the intention behind this increase in the strength of the Council is to provide

seats for those people in the Congress who could not be given tickets. Taking into consideration the financial position of the State, this waste of money should be avoided. I suggest that the present arrangement of 52 members should be continued. I, therefore, oppose this resolution.]

*ಶ್ರೀ ಅಂದಾನಪ್ಪ (ಕುಪ್ಪಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೆಲ್ಬೋನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲತಃ ಮೆಲ್ಬೋನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ 175 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ 90 ಕೂಡ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಈ ಮೆಲ್ಬೋನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅದರ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ನನ್ನ ಸರಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು — ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ತಿರಸಾ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀವೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದರ ಬದಲು ಮೆಲ್ಬೋನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಒಂದು ನೂಚನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. (Hear, hear). ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೇರಿಕ ಮುಂತಾದ ಹೊರದೇಶಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸುದ್ದಿವಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಬಹು ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತೋರುವ ಮಾನ ಅಗಾಧವಾದದ್ದು. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಸುವ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಪಣಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತಿ ಕೆಡದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನತೆಯಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರೊಕ್ಕದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಆ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜನತೆಗೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಮೆಲ್ಬೋನೆಯಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಈ ಮನೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಸದಸ್ಯರ ಹೊಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಈ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಹಿಂದಕ್ಕೆ “ಫ್ಯೂಡಲಿಜಂ” ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವತನದಾರರು, ಗೌಡರು, ನಾಡಿಗರು ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ನೌಕರರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಬೋನೆಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ಫಲವೇನು? ಮತ್ತು

ಜನಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗವೇನು ? ಅದೇನೇ ಇರಲಿ. ಈಗಿರುವ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸದಸ್ಯತ್ವವೇನೋ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ವ್ಯಥೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಆಧಾರಗಳನ್ನೂ ಮಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗವಿದ್ದು ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮೇಲ್ಕನೆಯ ಸದಸ್ಯತ್ವ ವಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಾವೇ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇಷ್ಟೂ ಸಂಶಯ ಎಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಅಧಿಕಾರಪಕ್ಷದಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಅವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬಹು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದವರು, ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಜನಕ್ಕೆಯೇ ಇದರಿಂದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ನಮಾಧಾನವೂ ಅಧೀತು, ಸಂತೋಷವೂ ಅಧೀತು. ಆದರೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಹು ಅನಮಂಜನವಾದುದೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಎನಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನೂ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೂ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ಮುತ್ಸದ್ಧಿಗಳಾದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ತಾವು ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಶನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

* Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Mr. Speaker, Sir, the motion moved by the Hon'ble Finance Minister moved by the Hon'ble Finance Minister deals mainly with the increase in the strength of the new Legislative Council of the new Mysore State and, as you were pleased to observe, the main debate was off the track as most of the members digressed on the point as to whether there is the necessity for a Legislative Council or not. The question as to whether there is a necessity for a Legislative Council or not was discussed in the old Mysore Legislative Assembly as also in the other Legislative Assemblies in the country. As some of the able speakers observed, this is a point on which there is a divergence of opinion. Before going into that question, what I want to impress upon

this House is that we are experimenting with democracy.

My personal opinion is that the form of democracy that we have adopted is not indigenous and congenial to us. But, since our elders and leaders have adopted this Constitution and given us this form of democracy, we have got to work it out successfully. We are not too old for this kind of democracy. Of course, this kind of democracy may be flourishing in England, America and other countries of the West. Since we have accepted this Constitution and we are pledged to this form of democracy, we have got to adjust ourselves to work the form of Government given to us. The point here is whether we should have a second chamber and, if so, whether the number should be increased from 52 to 69. Another question asked is, why we should increase the number suddenly at this juncture. The Leader of the Opposition was almost in a mood of reconciliation. That is my interpretation of his speech. He said that there was no hurry for this resolution and that we might consider it after the general elections were over. So, he was half-inclined to give his consent to this motion, but, the one terrible apprehension that was in his mind in not giving his consent to this motion was that it might be used by the ruling party for holding out promises of seats in the Council to its members who might be disappointed in the elections. I would appeal to him to search his heart and say whether the proposition of having a second chamber or not can be attacked in this manner. The Hon'ble Member Sri Mulka Govinda Reddy rightly pointed out that whichever party might be the ruling party, the position would remain the same. If per chance luck were to favour the Hon'ble Member, Sri Imam, during the coming elections, his party also would be in the same position. So, by making this principle as the ground of attack, I think the Opposition has lost all its charm.

I have heard the Opposition several times on the necessity or otherwise of having a second chamber. I can bring to their memory several instances

(SRI M. LINGANNA)

in the history of the Mysore Legislature in which the measures passed by the Assembly were referred back by the Council to the Assembly for reconsideration and in which amendments also were passed by the Council. This shows that the measures passed by the Assembly were checked up in the Council and referred back to this House for reconsideration. To quote one instance, when the old Mysore Assembly passed the Mysore Police (Amendment) Bill by which section 48 (a) was added to the Act to enable the Police Department to issue licences for using mikes and loud-speakers, the situation which I described just now arose. The Assembly then took nearly three days to discuss the amending provision. Thereafter it was sent to a Select Committee. After the Select Committee considered it, it came back to the Assembly with the report of the Committee. The report of the Select Committee also was discussed for nearly one day and ultimately this particular section was added to the Act by the Assembly. When the Bill went to the Council, it was discussed at length by the Council and after due deliberation the amending Bill was sent back to the Assembly for reconsideration and for approval of the amendment passed by the Council. Of course, the Assembly stood on its prestige and did not accept the amendment passed by the Council. As we know, we in the Assembly pass several legislative measures of far-reaching consequences to the people. These measures require deep contemplation and consideration. If I were to say, on this basis that second chamber is a necessity I do not mean that all the legislations that are being hammered out by this Legislative Assembly or the Legislative Assembly of any State for that matter, would be passed in post-haste. That should not be the case. I do consider that the Legislative Assemblies of all the States have men of abundant experience and men coming from different sections and strata of society and also there is for that matter the Opposition over and above the

overwhelming majority of the ruling party.

3-30 P.M.

Sir, here the principle involved is that we have to increase the number from 52 to 69. One Hon'ble Member—I do not remember his name—most jocularly observed that the sense of economy of the members of the Opposition was obliterated at the time while the S.R. Bill was being considered when a motion was made to the relevant clause increasing the number of the members of the Legislative Assembly from 182 to 208. Sir, when we have accepted that principle, I do not think that we can reasonably say that we should not increase the number of the members in the Legislative Council from 52 to 69. After all, the resolution that we are now recommending is only a recommendatory one. I personally feel that it should be passed unanimously and to that extent the Opposition members should also make up their mind to see that this resolution is passed unanimously. Even then, the paramount authority to accept our recommendation vests in the House of the People. Of course, resolutions to this effect have been passed and I also hear that the new Andhra Assembly has passed a resolution to the effect that there should be a Legislative Council established in the Andhra State. But all these resolutions will have to be accepted by the Parliament. So far as our resolution is concerned, I wish to say that it is innocuous in its nature. Instead of retaining the number at 52, we are legitimately claiming the exact quota that is provided for in the provisions of the Constitution. When once the Constitutional provisions are accepted, I believe, to oppose a measure of this type on the ground of economy is not a well-founded criticism at all. A mere increase of 17 members may not cost us much. It is also a well-understood canon that democracy is a costly game. Of course, hitherto, we were having different States and Governments here and there all over the country, but fortunately now we

have been put under one Constitution and we have been knit under one Central Administration. Fortunately, it is the first time in the history of India that the whole of this sub-continent is centrally administered by a strong Central Government. Therefore the Opposition Members also should think twice before they oppose any motion or any measure. Because it is not the wedded principle of the Opposition to oppose anything merely for the sake of opposition. To my mind and to my knowledge, the Opposition, whenever it raises its voice, should be heard and heard to good effect by the members of the Treasury Benches and I believe that shall be the case when the Opposition Members level weighty criticisms . . .

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, on a point of information. The same Hon'ble Member once advocated the abolition of the Upper House in the old Assembly of Mysore.

Sri M. LINGANNA.—So far as I am concerned, I have not said that the Upper House should be abolished. I believe if the proceedings of the old Assembly are gone through they will show that I have never said that it should be abolished. So far as I know, there was some discussion on a cut motion on one occasion. I believe personally I have not supported that particular cut motion.

Sri J. MOHAMED IMAM.—My difficulty is that the Hon'ble Member has undergone so many vicissitudes that he cannot recollect what happened at one or the other stage.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Leader of the Opposition perhaps cannot say that the Hon'ble Member has gone through vicissitudes. He may at the most say that the Hon'ble Member's ideas may have gone through some changes.

Sri J. MOHAMED IMAM.—He is my very good friend, Sir.

Sri M. LINGANNA.—It is fortunately my friend, Sri Imam, who has allowed his ideas to change on so many occasions. But so far as I am concerned, I firmly believe that my mind has not gone through any vicissitudes with respect to principles. Even today, he

knows me personally well—I have not passed through any vicissitudes. Let not my friend Sri Imam, be under any misapprehension that Linganna has personally undergone changes or has undergone any metamorphosis which may be for his benefit. He should never have that impression.

That apart, Sir, so far as this point is concerned, the Leader of the Opposition or for that matter, any opposition, their views should be so effectively put forth that their views should be duly considered if they are in the interests of the country and if they are in the interests of the Government to accept them. Of course, here, we know that the Opposition does raise its voice now and then, not merely on weighty grounds, but also for a reason that they should ventilate its grievances.

Sir, so far as this motion is concerned, I most firmly say that the Opposition has set its mind against it and oppose it only for the sake of opposition. My idea is that once we have accepted the existence of second chamber, when once we have accepted the principle of increasing the membership of the Assembly from 182 to 208 and when we have accepted that the second chamber should be retained under the S. R. Act, there is no point in saying that a mere increase of 17 members in the Legislative Council is not welcome. So, I say, the Opposition here is not in a way playing the part which a real opposition ought to have done in a democratic set-up. I submit, Sir, that all the arguments advanced by the Opposition are not at all well-founded. Of course, the ruling party is in a majority and they might get more seats than what the Opposition gets. But the chances are equally open to it. Therefore, if it says that the ruling party is trying to do this in contravention of the principle and to put its own people, it will not be correct. When we have accepted the principle, putting in this party or that party does not arise at all. No member who has so far spoken has advanced any arguments that there is anything

(SRI M. LINGANNA)

wrong in the principle. But, they only vociferously attacked that this was only for providing places for our own men and so on. Therefore, Sir, I wholeheartedly support this resolution and I request the Opposition also to see that this resolution is passed unanimously in view of the fact that it has given its consent to increase the number of the Legislative Assembly from 182 to 208.

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಈ ಮೇಲ್ಮನೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನೆ ಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಉಪಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ old Mysore Assembly ಯಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು; ಆದರೆ ಆಗಿನ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ಮೇಲ್ಮನೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಣ್ಣ ನವರು ಹೇಳಿದರು, ಹಿಂದೆಯೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ States' Reorganisation Actನ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಇಷ್ಟು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ Constitution ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ 69 ಜನರು Constitution ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು; ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರೇ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು 52 ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಣ್ಣ ನವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಇಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು Constitution ಪ್ರಕಾರ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸೋಲನ್ನೂ ಇಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ 69 ಸ್ಥಾನಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ Constitutionನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ

ಎಂದು ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು. ಆ ರೀತಿ Constitution ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗಿನ್ನುತಿದೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 70 ಜನರಿಗೆ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ Allowanceಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.— ಹದಿನೇಳು ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.— ಈಗ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಗುತ್ತೇಬುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— 52 ಜನ ಸದಸ್ಯರ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲ. ಈಗ 17 ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.— ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಕೆ ಏನಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು Constitutionನ ಸೋಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, States Reorganisation Act ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ Amendment ಆಗಬೇಕು. Amendment ಆದ ಹೊರತು, ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ States Reorganisation Act ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಫಲ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈ Actಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, Constitutionನ ಅರ್ಟಿಕಲ್ 288ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ 52 ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು Constitutionನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಮನೆಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ತಮ್ಮ ವರನ್ನು ತಂದು ಕೊನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ Constitutionನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಈ Reorganisation of States Actನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ Actನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದುದರಿಂದ Constitution ಪ್ರಕಾರ ಇದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗಬೇಕು. ಇತರ Statesಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬವೇ ಮೊದಲಾದುವು ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು Stateನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೊಂದು Stateನಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಎಂಬ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳೀಯರ ಮಂಡಿಲಿ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, I may point out that another State has recommended the enhancement of the number of members for the Upper House.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—I am only giving it as a matter of information. Nothing more. I am not objecting to the Hon'ble Member's opinion at all.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲ್ಮನೆ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಯುಳಂದೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆ ಇರಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ. ಅದನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನಗಾದರೂ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಈವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಾದಮೇಲೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 182 ರಿಂದ 208ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದುಭಾಗ ಎಂದರೆ, 69 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 40 ಜನ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರು. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಾದಮೇಲೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಸಾಧುದು; ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಯೋಚಿತವೂ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆಗಿರುವ ಒಂದು ಲೋಪವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿರಲೂ ಕೂಡ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಹಿಂದೆ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, 'ಚುನಾವಣೆಗಳು ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಹಾಗೆ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ; back door method ನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಸಿದನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು

ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 171ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲ್ಮನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಚುನಾಯಿತರಾಗಬೇಕು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಚುನಾಯಿತರಾಗಬೇಕು, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಚುನಾಯಿತರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ interest ಇರತಕ್ಕ ಎಂದರೆ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾನತತ್ವವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಮೇಲ್ಮನೆಯು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಈಗ ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ 17 ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗಲಾರದು.

ಮೇಲ್ಮನೆ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಧಾನಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಠರಾವುಗಳನ್ನು ಪಾಸಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಮೇಲ್ಮನೆಗಳು ಇರಬೇಕೇ, ಹೋಗಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾದಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆಗಳು ಇರಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂದೇ ನಾದರೂ ಠರಾವನ್ನು ತಂದದ್ದೇ ಆದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಣನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 52 ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದುಭಾಗ ಎಂದರೆ 69 ಜನ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 17 ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗಲ್ಲ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 52 ಇರುವ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 69 ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರೆ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಠರಾವನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ.

ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಠರಾವನ್ನು 1957 ನೆಯ ಜನವರಿ ಯಾದಮೇಲೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದು ಪುನಃ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಈ ಠರಾವನ್ನು ತರ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.)

ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾರಾವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹುಶಃ ಇವೊತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕಲ್ಲ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಂಟಿಂಜೆನ್ಸಿ (contingency) ಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅದು ಎಲ್ಲ ತಾಂತ್ರಿಕಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಠರಾವನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರ ಕಾರಣ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಈಗ ತಂದಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವೇರಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಜೆನಾಗುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಎರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನೆ superfluous ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾಿ ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೇ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಹೇಳಿ ವುನುಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು, 'ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು; ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದರು. ಅವರು ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಥ ನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿವೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 130 ಸದಸ್ಯರು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 182 ಜನ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಈಗ 208 ಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಐದರಿಂದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಐದರಿಂದ ಇದೆ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರು, ಏಳು, ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಂಟು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಸ್ಸಾಂ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಸ್ಥಾನ ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಮದರಾಸಿನ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, 78 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ, ಮತ್ತೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ 69 ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ ಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ

ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಒಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್, ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಇವೆಲ್ಲ ಪುನಃ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುವುದು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಹಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

4 P.M.

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೆಳಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ $\frac{1}{4}$ ಭಾಗ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಈಗ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರ ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಾಲಕರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗಿಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಾವು ಬಂದರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಾವು ಇದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಇದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್.—ಮೇಲ್ಮನೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ತಾವು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದಿವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರಿ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ನಾವು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಡಿ ಎಂದರೆ, ತೆಗೆದ ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಹಾಗಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಂತೂ ಬಾವಿ ಇದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಿ. ನೀರು ಕುಡಿಯಿರಿ, ಸಂತೋಷ ಪಡಿ ! (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.— ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿದೆ. ತತ್ಪಕ್ಷಃ ಹಿತ್ತಲು ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಬಂಡಿಸಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ನೀತಿಯನ್ನರಿತರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂಥ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದೆ. ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಾಗಲಿ, ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದದ್ದಾಗಲಿ. ಅವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೂಕೂಡ ಅದನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ತತ್ಪಕ್ಷಃ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಯಾವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಆಗಲಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಂತಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು, ಅವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವವರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಆ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿ ಟ್ಯೂಯಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎರಡು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಆಗ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಈಗ ಅದು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ, ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಬ್ಬ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ತತ್ತ್ವವೇ ಆಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ಜನಗಳ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಮೊನ್ನೆ ಕೂಡ ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮಾಡಲಿ, ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಸರಿಪಡಿಸಲಿ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಇರುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಜಾರಿಟಿ ಇದೆ ಹಾಗೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡಿದ ನಮ್ಮನ್ನು “ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೇಕೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅಥವಾ ಉಪೇದ್ಯವಾರರನ್ನು ಏಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಭೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ “ನೀವು ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ, ಈ ಸಭೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ನಾವು ಈ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿರ್ದೇಶಕೊಂದಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಎಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸರ್ವಿಸಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಹೇಡಿಗಳ ಕೆಲಸ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬರುವವರು ಜನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸದೇ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲವೋ ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇವರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಬಂಡಿತ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ, ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮನೂಬೆ ಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ 69 ಜನ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ. ಮೇಲ್ಮನೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದು ಅನೇಕರ ವಾದ. ಎಲ್ಲವರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಳವಡಿ ಸುವುದು ಸರಿ. ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ವಾದದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ನಾಮನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿದೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಗೋಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಹಸಿವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನಾದರೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ

ಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾಡಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಔಷಧ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಗೀತ ಇಂಥಹದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಎನ್ನುವುದು ಇರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.—

It is said that in democracy Government need not necessarily be of the best people. It is a kind of Government by average people. It is one of the opinions of political thinkers. I know the virtues as well as the limitations of democracy.

Sri S. S. KOLKEBAIL (Brahmawar).—I rise on a point of order, Sir. The Hon'ble Member has suddenly changed from Kannada into English in the midst of his speech.

Mr. SPEAKER.—He is only quoting something. He will resume his speech in Kannada only.

What the Hon'ble Member means to say is that in democracy Government is not necessarily of the best people. Sometimes it may also be of the average people. That is what I understood.

Sri K. PRABHAKAR.—That is exactly what I said.

ನಾಮನಿರ್ದೇಶಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರು ಯಾವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ, ಕ್ರಮ ಇದೆಯೋ ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗಿದೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಇಂಥವರಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವುದು ಅಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ. ಅದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಈಗ 5½ ಅಡಿ ಎತ್ತರ ವಿರುವವರು ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ಕಾಯಿದೆಯಿರುವಾಗ 4½ ಅಡಿ ಇರುವವರನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡುವಾಗ ಇಷ್ಟೆಂಬವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸಾಧುವಲ್ಲ.

(SRI K. PRABHAKAR)

ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೊಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಮಾತು. ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಏನಾದರೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಲೋಗ ತಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಮೇಲ್ಮನೆ ಬೇಡ, ಮೇಲಿರುವವರು ಕೆಳಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೊಂದು ವಾದಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಅದಾದ ರಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದದಲ್ಲ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ಯೂಗ್ರೆಸಿವ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ತಡಮಾಡುವುದುಂಟು. ಜನರಿಂದ ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಬಡತನ ಎಷ್ಟಿದೆ ಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಕೊಡುವವರೆಲ್ಲಾ ನಾಹು ಕಾರರಲ್ಲ. ಬಡವರಿಂದ ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವವರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆ ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಶಂಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದ್ದು ಬರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲು ಮೇಲ್ಮನೆ ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೂ ನಾಹುಕಾರರಿಗೂ, ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೂ ಅಂತರ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎಂಬುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಜನರ ಆಶೋತ್ತರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟರೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಂಕೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*SRI H. C. LINGA REDDY (Malur).—

Sir, I rise to support the resolution moved by the Hon'ble Finance Minister. While doing so, I would like to say a few words. I am afraid, there has been a good deal of confusion in the minds of the Opposition members when they opposed this resolution. They have mixed up two different issues. The question of retention of the Upper House or of abolition of the Upper House is quite different from the question of addition of 17 members to the present strength of the Legislative Council of this State. I agree that, whether we should have an Upper House or not, is a controversial point.

I was one of those who opposed the existence of an Upper House for the State of Mysore, but that was at a time when our State was very small. Moreover, now this is an all-India policy and the question has been decided by the Centre. Further, it is not very long since this House gave its consent to the States Reorganisation Bill by which we have agreed to the existence of an Upper House for the State of Mysore and it is binding on all of us including the Hon'ble Member Sri Hutche Gowda. What is sought to be done by the present resolution is to bring the present position of the Legislative Council in consonance with the provision of the Constitution of India and the States' Reorganisation Act. I do not know why the Hon'ble Members of the Opposition are opposed even to what has to be done under the provision of the law. Our Legislative Assembly now consists of 208 members. Our Constitution says that the strength of the Upper House has to be one-third of the strength of the Legislative Assembly. Therefore, this is only an enabling Resolution that is placed before this House. For this reason, I support the Resolution placed before this House and I appeal to the Hon'ble Members of the Opposition to see the inconsistency which they are bringing about by their opposition and to accept the constitutional position.

Sri T. MARIAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I am afraid this very simple Resolution has unfortunately found some opposition from the benches opposite. Let us examine the nature of the arguments advanced by the Hon'ble Members of the Opposition. I can see reason in the argument that we should have only a unicameral legislature for our State. But I must say that the question as to whether Mysore should have a unicameral legislature or a bicameral legislature is entirely different from the question under consideration. Therefore, the arguments now advanced by some of the Hon'ble Members of the Opposition that the Upper House should be abolished have no practical bearing. We are not now competent to abolish the Upper House. Since Legislative

Councils were established very recently in some other States, it would be too much for us now to say that the Upper House should be abolished.

Granting that the proposition is conceded, namely, that bicameral legislature has come to stay in Mysore, the question now is whether we should have 52 members or 69 members in the Council. My Hon'ble friends on the Opposition forget that the Constitution (Seventh Amendment) Bill has prescribed the strength of Upper Houses as not exceeding one-third of the strength of the Lower House. Originally the quota allowed was only one-fourth of the strength of the Lower House and in accordance with that quota the Mysore Legislative Council had only 52 members, but now in view of the demand for larger representation in the Council and in view of the enlarged nature of the State, the number 69 is not at all large. I fail to understand the logic in the argument of my Hon'ble friend, Sri Imam. He was a member of the old Assembly and the Legislative Council also. A small State like Mysore had a Representative Assembly consisting of 310 members. Perhaps, then he held durbars in the Assembly. In fact, the Representative Assembly was called by some critics as a durbar.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—What was the power exercised by the Representative Assembly then?

Sri T. MARIAPPA.—We are not now concerned with the powers of the Legislative Council. We are only concerned with the number of Members in the Council. Therefore, let us not confuse one with the other. The Assembly then had a large representation by which people could make their voice felt in the counsels of the Government. Such would be the case if you increase the number of Members in the Legislative Council to 69.

Then, my Hon'ble friends spoke about economy. I am very happy that they referred to economy. I would be very happy if they could assist me in effecting economy in non-essential expenditure, but the expenditure that is going to be incurred by this increase in number is very small when compared

to the advice that we may be able to get from those new members. Moreover, the Upper House has got a stabilising influence on the politics of the country. This salutary principle may be kindly borne in mind and the Resolution supported.

Sir, other arguments have been advanced. I must say that times without number those arguments have been repeated on the floor of the House. It will not serve any useful purpose for me to go into these details. The most important point for consideration is whether we should follow the All-India pattern or not. All the other States are already demanding, saying 'When there is a provision in the Constitution, let us take advantage of the increase and increase our quota also.'

Some Hon'ble Member stated that the question of increase of 17 members was going to be made use of for the purpose of party patronage. It is not so, Sir.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Why not the Hon'ble Minister follow Madras?

Sri T. MARIAPPA.—Sir, Hon'ble Members have gone to the extent of saying that the seats in the Upper House have been promised. I entirely repudiate the insinuations contained in these suggestions. Any Hon'ble Member, whether he belongs to the Congress or the P.S.P. or any other party for that matter, would never give an assurance of that kind. Sir, my Hon'ble friend, Sri Hutche Gowda laughs over this matter. He is now trying to organise parties. With all his experience of so many years, he has not been able to gather together the loose threads our friends have broken away. We have got the P.S.P., we have the Socialist Party. Therefore he knows how difficult it is to organise parties, and he will be able to understand. If he has promised somebody something to gather strength, let me say, Sir, there is no need for a mighty organisation like the Congress to make promises like that merely to gather numbers. On the other hand there is great pressure from undesirable people to get into this organisation. Therefore there is no

(SRI T. MARIAPPA.)

need to promise. It is enough if we can keep our strength intact. We want to get rid of undesirables. We want better quality here than mere numbers. I would therefore plead and submit to you that it is far far from our mind to gather mere numbers. Numbers practically would be adding dead-weight. We want quality. Kindly do not go with the impression that we want merely to increase the number. It is not so. We want the best men to come up—people who can add and contribute their quota to the debate and who can help the Government.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Then why is the Hon'ble Minister sending away my friend, Sri Pattabhi Raman ?

Sri T. MARIAPPA.—Most willingly, if Sri Pattabhi Raman wants to go to the Upper House, I have no objection (Laughter.)

Sir, the other arguments practically hold no water. With these few words, I commend the Resolution to the acceptance of the House.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“Whereas the total number of seats in the Legislative Council of the State of Mysore as fixed by sub-section (3) of section 36 of the States Reorganisation Act, 1956, is 52, which is one-fourth of the total number of 208 seats fixed for the Legislative Assembly of the State ;

And whereas under clause (1) of Article 171 of the Constitution of India, the total number of members in the Legislative Council of a State shall not exceed one-third of the total number of members in the Legislative Assembly, and it is considered desirable that the number of members in the Legislative Council of the State of Mysore should, as nearly as may be, one-third of the number of members of the State Legislative Assembly ;

Now, therefore, this House recommends that the total number

of members in the Mysore Legislative Council be fixed at 69.”

The motion was adopted.

BUDGET FOR 1956-57.

Demands for Grants for Five months from 1st November 1956.

Mr. SPEAKER.—A demand is made for Rs. 45,29,400 under a major Head of Account, 7 Land Revenue.

I must tell the Hon'ble House that the whole Budget is before the House for discussion.

(No Hon'ble Member rose to speak.)

If no Hon'ble Member is going to take part in the debate, then I will put it to the vote.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—I want to know what is the time allotted for the discussion on the Budget, Sir ?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may commence his remarks. We will see how much time we will be able to take. I will give opportunities to as many members as possible. The days fixed are today and tomorrow.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Today, we have only half-an-hour, Sir.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may commence his speech. We shall just see what happens later.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾಳು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದು Ruling ಮೊನ್ನೆ apply ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಏನಿದೆ ಇದು ಕೇವಲ ಐದು ಅಂಗಳದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕದ್ದು 12 ಅಂಗಳನದು. ಆದರೆ ಈಗ ಬಂದಿರುವುದು ಐದು ಅಂಗಳನದು ಮಾತ್ರ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ್ಪಿಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಐದು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊವಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ Assets ಮತ್ತು Liabilities ಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—“Assets and Liabilities” ಇವುಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆಂಬುದು ನಿಜ. ಸರಕಾರದವರು ಈ ಬಗೆಗೆ ಮಾಹಿತಿಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. Accountant General ಇದನ್ನೆಲ್ಲ